

er blevet udtryffeligt fremhævet, og jeg maa derfor tillade mig at bemærke, at, naar Grundloven siger, „at Embedsmændenes Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven“, saa synes den nærmeste Forklaring dog at være denne, „Pension skulle de have, og de bestemte Regler herfor skulle indeholdes i selve Pensionsloven“ (Ja!); denne Mening forekommer det mig tydeligt fremgaaer af Paragraphens Indhold, og, naar man derimod anfører, at, da den ikke ordret er saaledes udtrykt, saa er man kun berettiget til at fordrø, hvad Ordene bogstaveligt indeholde, nemlig at vi skulle have en Pensionslov, som omhandler dette Spørgsmaal, saa skal jeg dog endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvor lidet vi kunne være tjente med en saadan Fortolkningsmaade af Grundloven. Saaledes siger § 96: „Communerne have Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændig at styre deres Anliggender, vil blive ordnet ved Lov“. I denne Paragraph har man valgt ganske den samme Sprogform, og, naar man vil fortolke den paa samme Maade, saa kan man sige: „Her er heller ikke sagt, at Communerne have en saadan Ret, — her er kun sagt, at dette vil blive ordnet ved Lov“; men, naar vi saa skulle til at affatte denne Lov, saa kan man atter sige, at man ikke erkjender, at Communerne have nogen anden Ret end den, man for Øieblikket er tilbøjelig til at indrømme dem. Det forekommer mig, at dette Tilfælde er aldeles analogt med det andet (Ja!), og ved en saadan Fortolkning vilde begge disse Bestemmelser blive overflødige og betydningsløse.

Jeg maa derfor endnu engang henlede Opmærksomheden paa, at saadanne eenfaldige Ordforklaringer af Forsamlings Grundlove ofte kunne have de allerfarligste Følger; vi have selv i den nyere Tid, ja i de allerførste Dages Historie haft Exempler derpaa, og, om vi end ikke have nogen bestemt Grund til at befrygte noget Lignende her i Danmark, saa ligger det dog altid indenfor Måltighedens Grændser. Ingen Bestemmelse kan udtrykkes saa tydeligt med Ord; — thi Ordene ere dog kun den mangelfulde Form, hvori Tanken klæder sig, — at den jo, naar den eenfaldig fortolkes, kan

aaabne en Udvei for Misbrug. Betragte vi saaledes Grundlovens § 35 og § 40, hvor det fastsættes som en Betingelse for Valgretten, at det skal være en „uberygtet Mand“, saa lader det sig ikke nægte, at der ved Misbruget af dette Udtryk kunde begrændses en Indskrænkning i Valgretten. „Uberygget Mand“ er et saa tvivlsomt Udtryk, at det efter Omstændighederne kan faae en meget vid Udstrækning eller en meget snæver, og ved en Revision af Valgloven vilde det saaledes være afhængigt af de til den Tid stedfindende Stemninger og Ansuelser, hvorledes det skulde fortolkes (Nei!), jo; thi, naar man ikke tager Hensyn til den Mand, som gaaer igjennem hele Grundloven, saa siger jeg, at det utvivlsomt vil være afhængigt af den tilstedeværende Stemning, hvor vid Udstrækning man vil give dette Begreb (Ja!). Og naar der længere hen i § 25 stges, at Valgretten fortabes, saasnart en Mand er „ude af Raadigheden over sit Bo“, saa kan man jo ogsaa, ved eenfaldig at holde sig til denne Bestemmelser bogstavelige Indhold, udpine den Forklaring, at, da en Mand, som har Prioritetsgæld i sit Bo, ikke har fuldkommen fri Raadighed over samme, saa maa han som Følge heraf miste sin Valgret (almindelig Laster). Ja, man kan komme til underlige Resultater, naar man eenfaldig forklarer Grundlovens Ord, og, naar man ved den ene Paragraph holder paa den eenfaldige Fortolkning, saa kan man ogsaa gjøre det ved den anden. Jeg troer derfor, at naar vi vilde kraftigt værne om Grundloven, baade dens Ord og dens Tanke, saa maa vi fortolke disse Bestemmelser i deres Forbindelse med andre Dele af Loven og i Overensstemmelse med Grundlovens hele Indhold, og det forekommer mig da virkelig, at denne Bestemmelse i § 22 tydeligt har til Hensigt at sikke Embedsmændene imod enhver Vilkaarlighed, hvad enten det er fra Regjerings Side eller fra Rigsdagens; thi i enhver saadan Forsamling kunne personlige Ansuelser og Stemninger gjøre sig gjældende, som udøve en vis Indflydelse paa dens Beslutninger. Jeg kan derfor ikke ansee Embedsmændene for sikret imod Vilkaarlighed i denne Retning, naar Thinget, uden at være bunden til